

عنوان مقاله:

عضویت جمهوری اسلامی در بریکس؛ محدودیت ها و فرصت ها

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 40 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرزو خردمندان - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

بهرام یوسفی - استادیار گروه علوم سیاسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

روح اله شهبابی - استادیار گروه علوم سیاسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

شیوا جلال پور - استادیار گروه علوم سیاسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

بریکس را گروه اقتصادی کشورها نوظهور می دانند که سعی در ارتباط اقتصادی بیشتر کشورهای در حال توسعه با یکدیگر دارند. در اواخر سال ۲۰۱۳ ایران اعلام کرد که آمادگی عضویت در بریکس را دارد. در این بین چین، طرح اولیه بریکس پلاس را پیش کشید و سیاست آن قدرت بخشیدن به این گروه تازه تاسیس بود. بنای این طرح، استقبال از برخی از کشورهای در حال توسعه در بریکس بود. جمهوری اسلامی ایران نیز آمادگی خود را جهت عضویت در بریکس اعلام کرد. اگرچه در طرح اولیه ی بریکس پلاس، جمهوری اسلامی ایران نیز برای عضویت از طرف اعضای بریکس از جمله چین در نظر گرفته شد اما این عضویت به دلایل مختلف اتفاق نیفتاد. واکاوی دلایل عدم موفقیت ایران در بریکس و منافع و معایبی که این عضویت احتمالاً در پیش دارد هدف اصلی این مقاله است. براین اساس در این مقاله به این سوال پاسخ خواهیم داد که عضویت جمهوری اسلامی در بریکس؛ چه محدودیت ها و فرصت هایی را برای جمهوری اسلامی ایران ایجاد می کند؟ به نظر می رسد که بریکس، در آینده نیز قصد دارد تا اعضای جدیدی را به گروه خود اضافه کند و جمهوری اسلامی ایران برای همکاری و تعامل با بریکس نیاز دارد تا این گروه اقتصادی را بیش از پیش تحلیل کند تا در این بین بتواند منافع ملی بیشتری را در رویه این همکاری به دست آورد

کلمات کلیدی:

بریکس، توسعه، همکاری، منافع ملی، جمهوری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393082>

